

der Nr. 19 maatte blive vedtaget. Naar man frygter for, at der skulde finde Misbrug Sted, idet en tilkommende Justitsminister skulde være undergiben et eller andet mystisk Tryk, hvorom jeg her har hørt meget tale, saa maa jeg tilstaae, at det er en Betragtningssaaede, som jeg ikke rigtigt kan fatte. Man vil jo, som jeg har paavist, ikke naae nogen Sikkerhed i denne Retning ved ikke at vedtage Forslaget under Nr. 19; thi vedtager man ikke dette Forslag, beholder man dog § 6, som henviser til den nuværende Tilstand, under hvilken Justitsministeren er udsat for at være underkastet det selv samme Tryk; Forskjellen bliver da kun den, at medens Forslaget under Nr. 19 dog affikker nogle Grændser for Justitsministerens Myndighed, er det nu meget tvivlsomt, hvor saadanne Grændser for hans Myndighed findes. Jeg skal derfor anbefale Forslaget under Nr. 19, som forekommer mig at være et hensigtsmæssigt Supplement til Loven, der endog er nødvendigt, for at den kan siges virkelig at give udtømmende Regler om det Stof, den behandler.

Justitsministeren: Maa jeg tillade mig at gjøre den korte Bemærkning, at det ærede Medlem neppe har Ret i at sige, at det vilde være en Tilbagegang, hvis Forslaget under Nr. 21 forkastedes. Navnlig gjælder dette ikke overfor Creditforeningsobligationerne, thi naar det ærede Medlem vil see paa Bestemmelsen i § 6 og sammenholde den med Loven af 20de Juni 1850, vil han finde, at der her ligesom er Lovhjemmel og en ved denne Lov stadfæstet Lovhjemmel for den Bestemmelse, at Overformyndermidler kunne anbringes i Creditforeningsobligationer. Jeg troer, at det nye væsentligt er det, at man faaer Lovhjemmel til at købe Statspapirer; det vil jo væsentlig være Creditforeningsobligationer og Statspapirer, der vil være Tale om. Jeg vilde kun give den Oplysning, at der er en Lovbestemmelse, som hjemler Anbringelsen i Creditforeningsobligationer.

J. Christensen: Ja, jeg betragter det foreliggende Forslag som indeholdende i sig et dobbelt Formaal. Det ene og ganske vist det

vigtigste er Frugtbargjørelse af de Umhyndiges Midler og Anvendelse af dem paa en saadan Maaade, at de fuldstændig sikkes de Umhyndige, men det andet Formaal, som forekommer mig ogsaa at ligge i denne Lov, er en vis Hensyntagen til Creditforholdene i Landet, forsaavidt dette Hensyn lader sig forene med Hensynet til Sikringen af de Umhyndiges Midler for de Umhyndige eller maaffee rettere for Statskassen, som jo efter Forslaget skal være ansvarlig. Jeg kan saaledes ikke ret være dristig ved det Anbringelsesforslag under Nr. 19, som vil tillade at anbringe saamange af Overformynderiets Midler, som vedkommende Autoritet maatte synes om, i Værdipapirer. Jeg troer, at det er en almindelig Erfaring, at det efterhaanden bliver mere og mere vanskeligt at laane contante Penge, da mange af Capitalisterne mene at finde deres Regning ved og troe det fordeelagtigst at anbringe deres Contanter i Værdipapirer istedetfor i directe Udlaan. Overfor denne Tanke er jeg, som sagt, ikke dristig ved en Bestemmelse, som tillader, at der af Overformynderiets Midler kan anbringes saamange, som vedkommende Justitsminister maatte tilstede, i Værdipapirer, hvilke Midler jo derved gaae tabte for Laansøgere. Jeg kan derfor ikke Andet end for mit Vedkommende fraraade dette Forslag. — Med Hensyn til de af mig i Forening med tre ærede Forslagsstillere under Nr. 21 stillede Forslag, baade det principale og det subsidiaire, skal jeg i Henhold til de Udtalelser, der ere faldne, erklære baade paa egne og paa Medforslagsstilleres Vegne, at vi tage begge disse Forslag tilbage.

Da Ingen optog de saaledes frafaldne Forslag, bortfaldt de.

J. Christensen: Men idet vi have taget navnlig ogsaa det subsidiaire Forslag tilbage, skal jeg meget anbefale at vedtage det under Nr. 22 stillede Forslag. Det forekommer mig dog, at Vedtagelsen af dette Forslag giver en ikke ringe Sikkerhed mod en vis Ensidighed, om jeg saa tør sige, der dog kan tænkes om end ikke sandsynlig, saa dog mulig hos den vorde Overformynder, nemlig at han kunde have en vis Forkjærlighed for kun at ud-